

πίσωμεν τὴν φυλλοξήραν διὰ τῆς ἀμερικανικῆς ἀμπέλου ἀπαιτεῖται 1) ἡ πλήρης ἔξασφάλισις τῆς προσαρμογῆς αὐτῆς εἰς τὸ ἔδαφος καὶ γενικῶς εἰς τὸ περιβάλλον. 2) Νὰ γνωρίζωμεν τὸν συμβιόσεων συγγενείας ἦτοι τῆς ἀμρονικῆς συμβιόσεως αὐτῆς (ύποκειμένου) καὶ τοῦ ἔμβολου.

Ἡ μελέτη ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω παραγόντων ἔχει κατὰ τὸ μέγιστον μέρος, ἐπιτευχθῇ διὰ τὴν σταφιδικήν Πελοπόννησον, Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν ὑπὸ τῶν Γεωρόνων Ἰνστιτούτου Σιαφίδος

Α.Σ.Ο. καὶ παραρτημάτων 1) Διὰ τῆς ἀνορύξεως 5400 ὁρυγμάτων, ἐργαστηριακῆς ἀναλύσεως τῶν ἔδαιροδειγμάτων καὶ τῆς καταρτίσεως πινάκων προσαρμογῆς τῶν ἥδη χρησιμοποιουμένων ἀμερικανικῶν κλημάτων, εἰς τὰ ἔδαφη τῶν ἀμπελουργικῶν καὶ κυρίως σταφιδικῶν τῶν ἀνωτέρω διαμερισμάτων.

Ἡ διασπορά τῶν ὁρυγμάτων εἰς τὴν σταφιδικήν Πελοπόννησον, Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν ἔχει ώς κάτωθι :

α/α	Νομός	Ἀριθμός κοινοτή- πον	Ἀντιπροσωπευ- ομένη ἔκτασις εἰς στρέμματα σταφιδαμπέλων	Ἀριθμός ὁρυγμά- των
1.	Μεσσηνίας	51	78.820	1.079
2.	Ήλείας	76	49.479	1.287
3.	Αχαΐας	72	64.545	1.255
4.	Κορινθίας	28	27.800	788
5.	Ζακύνθου	45	19.245	764
6.	Κεφαλληνίας	11	5.675	176
		283	245.164	5.352

Διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως δικτύου ἐκ 18 πειραματικῶν προσαρμογῆς καὶ συγγενείας σταφιδαμπέλου, ἐπὶ τῶν πέντε σπουδαιοτέρων ποικιλῶν ἀμερικανικῆς ἀμπέλου : R 110, R 99, 41 β, 5 ββ καὶ Lot, κατανεμένουν εἰς τὰς κάτωθι σταφιδικὰς περιφερείας.

1) Νομοῦ Ἡλείας, πειραμ. προσαρμογῆς καὶ συγγενείας 2). 2) Νομοῦ Ἀχαΐας 2, 3). Νομοῦ Κορινθίας 4, 4) Νομοῦ Μεσσηνίας 4. 5) Νομοῦ Ζακύνθου 1 καὶ 6) Νομοῦ Κεφαλληνίας 1.

Ἡδη οἱ περισσότεροι ἐκ τούτων ἔχουν εἰσέλθει εἰς τὸ παραγωγικὸν τῶν στάδιον, ἀπὸ τοὺς ὄποιοὺς πέρνομεν παρατηρήσεις καὶ στοιχεία παραγωγῶν.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῆς φυλλοξῆρας διὰ τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως τοῦ ἀντιφυλλοξηρικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ κράτους χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1919 διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν πρώτων μητρικῶν φυτειῶν ἐπὶ ἔκτάσεως τριῶν στρεμμάτων εἰς τὸ ἀγρόκτημα τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ 1921 ἰδρύθη παρὰ τοὺς Καπούτζηδες Θεσσαλονίκης φυτώριον ἀμερικανικῶν ἀμπέλων καὶ τὸ 1923 ἰδρύθη δροιον φυτώριον εἰς τὴν Νάουσαν.

Τὸ 1924 ἰδρύθη εἰς τὴν Μύκονον τὸ πρώτο ἄνοισο φυτώριον μὲ μοσχεύματα φυτώριον Θεσσαλονίκης μετὰ προηγουμέ-

νην ἀπολύμανσιν. Ἐκ τῆς ἀνόδου ταύτης μητρικῆς φυτείας κατὰ τὸ 1930 ἐδημιουργήθη τὸ κεντρικὸν φυτώριον εἰς τὴν Λυκόβρυση "Αττικῆς καὶ τὸ 1938 ἰδρύθη εἰερον ἀμόλυντον φυτώριον εἰς τὰ Χανιά Κρήτης.

Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς ἀνασυστάσεως, ἡτοι ἡρχισε τὸ 1922 ἐχρησιμοποιήθησαν 24 ὑποκείμενα εἰσαγόμενα ἐκ τῆς Γαλλίας, ἑκάτος τῶν Teloki, εἰσαγόμενων ἐκ τῆς Οὐγγαρίας. Παραλλήλως ἡρχισε νάναπτύσσεται καὶ ἡ ιδιωτικὴ πρωτοβουλία διὰ τῆς ἴδρυσεως τῶν πρώτων ιδιωτικῶν φυτωρίων ἀμερικανικῆς ἀμπέλου εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Μέχρι τοῦ 1940 ὑφίσταντο 14 τοιαύτα φυτώρια. Οὕτω κατὰ τὰ πρώτα ἑτα τῆς ἀπελευθερώσεως τὸ δυναμικὸν τῶν μητρικῶν φυτείων ἀπετελεῖτο ἐκ 1330 στρεμμάτων ἦτοι 350 στρεμ. κρατικά καὶ 980 στρεμ. ιδιωτικά.

Διὰ τὰ ἔδαφη τῆς Ἑλλάδος, ἐπειτα ἀπὸ δοκιμὴ καὶ χρησιμοποίησι πολλῶν ποικιλῶν ἀμερικανικῆς ἀμπέλου ἔξεκαθόρισαν μέχρι τοῦ στιγμῆς ὡς τὰς πλέον καταλλήλους τὰς ἐπομένας ἔξη R 110, R 99, 41β, Lot, 420α καὶ 5ββ καὶ αἱ δοποῖαι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἀναστάσιν τῶν ἀμπελώνων (συμφώνως μὲ τὰς αἱ δοποῖαι υφισταμένας μητρικάς φυτείας) εἰς τὰς κάτωθι περίπου ἀναλογίας : R 110